

Etater. Det heldigste vilde naturligvis være, at de bleve statsansatte over hele Linien, og det vil man selvfølgelig efterhaanden komme til; men gøre det paa en Gang, kan man ikke. Der er nu f. Eks. Statsbanerne, hvor der med Hensyn til Trafikeleverne og Skriverne gælder noget lignende. Det Arbejde, der forlanges, f. Eks. af en Skriver, er det selvsamme som det, der forlanges af en Assistent, og Avancementsvilkaarene ere jo nu ogsaa i denne Etat bleve yderligere forringede; man har vel givet dem en bedre Løn her, end Toldvæsenet giver sine Lærlinge, men idet Antallet reduceres baade her og der, har man sat en Stopper for Oprykningen, som kommer mange til Skade og vil svie ikke blot til disse Funktionærer, men ogsaa til dem, der staa dem nær, og som ere nødte til at støtte dem gennem en 16—17 Aar, før de kunne faa en Løn, saa de kunne staa paa deres egne Ben. Det er min alvorlige Mening, at der her er et Punkt, hvor der maa gøres noget. Staten kan ikke betragtes som en human Arbejdsgiver, naar den ikke gør noget alvorligt her.

Finansministeren (C. Hage): Det er mig stadig ikke ganske klart, hvad det ærede Medlems Tanke egentlig gaar ud paa. At forbedre Lønningerne for det privat ansatte Kontorpersonale paa Grund af de nuværende ugunstige Forhold, er netop det, dette Lovforslag tilsigter, og mener man, at der skulde gives til hver enkelt Funktionær eller til en Del af dem noget mere, end Lovforslaget tilsigter, er det noget, man kan tage under Overvejelse. Men hvad det ærede Medlem egentlig mener, der skal gøres ud over dette, er mig ikke ganske klart. Det ærede Medlem antydede, at det i og for sig vilde være rigtigt at give samtlige de nu privat ansatte Kontorfunktionærer Statsansættelse, men samtidig veg han dog tilbage for denne Tanke som i Øjeblikket urealisabel, og denne hans Mening deler ogsaa jeg. Det ærede Medlem udtalte en Frygt for, at den Bestemmelse, der findes i Slutningen af Lovforslagets § 1, skulde give Administrationen Anledning til Vilkaarlighed, som kunde gøre Kontorpersonalets Stilling mere usikker, end den er nu. Denne Frygt er ubegrundet. Den Mynighed, som foreslaas given Administrationen til at foretage en Omlægning af Kontorgodtgørelserne, er bestemt til at kunne anvendes „ved Begrænsning af Personalets Antal eller ved indtrædende For-

andringer i dettes Lønninger“, det vil altså sige, naar man ansætter en yngre Mand paa en lavere Gage, medens det naturligvis ikke er Meningen, at der vilkaarlig skal kunne foretages Nedsættelse af de Lønninger, som her udtrykkelig ere opførte i Lovforslaget. Det er saa langt fra, at der herigennem skulde blive større Vilkaarlighed, at tværtimod det modsatte bliver Tilfældet, idet den Løn, som betales hver enkelt, hidtil har været afhængig af den Akkord, som er bleven truffen mellem Chefen for det vedkommende Toldkontor og den unge Mand, der er bleven ansat. Deraf har ogsaa Følgen været den, som man vil se af den medfølgende Liste, at mange af de nuværende Kontorfunktionærer arbejde for en ringere Løn end den, som nu vil blive den fremtidige Begyndelsesløn. Som sagt, hvorvidt der er Anledning til at gaa videre og forbedre Lønningerne ud over det, som her er foreslaet, er en Ting, som jeg skal være villig til at forhandle om, men selve Grundtanken i Ordningen synes mig fuldt ud rigtig og konsekvent.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen) har forlangt Ordet for tredje Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen forlanger Afstemning, betragter jeg det som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Guldbrandsen: Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger til. Det, jeg egentlig har for Øje, og som jeg ret tydelig sagde før, er dette, at der bør oprettes 80 Kontorassistentpladser ved Toldvæsenet, og saa ville disse 80—100 Funktionærer, som ere ældst, og som have lidt det største Tab ved den Nedlæggelse af Embeder, som der her er Tale om, altsaa kunne komme op og blive Assisterter. Det, synes jeg, er saa lige ud af Landevejen, som noget kan være. Man har jo ogsaa ved Statsbanerne indført og gennem mange Aar fastholdt et saadant Forhold, og saa vidt jeg kan se, synes man ogsaa at være nogenlunde tilfreds dermed. Man har under Statsbanerne henvend et Par hundrede Kontorassisterter, og det er da ganske naturligt at faa tilsvarende Assisterter ved Toldvæsenet. Forholdet er jo ogsaa det ved Toldvæsenet, at naar en Kontorassistent — jeg tænker mig altsaa, at vi faa saadanne — har staaet i nogle Aar, vil han naturligvis blive optaget i Opsynet. Saaledes kan det komme til at gaa ved